Anatol *EREMIA*

IDENTITATEA TOPONIMIEI ROMÂNEŞTI

Toponimia Basarabiei, în ansamblul ei, prin conținut și formă, este românească. Sub toate aspectele lingvistice numele topice din spațiul pruto-nistrean prezintă trăsături comune cu cele din restul teritoriului dacoromân, încadrându-se astfel în sistemul toponomastic general de limbă, cultură românească. Identitatea numelor topice în spațiul populat de români rezidă, în primul rând, în unitatea limbii, culturii și tradițiilor poporului nostru. Mediul social-istoric și economic comun, modul de viață similar, condițiile fizico-geografice și naturale asemănătoare sunt factorii care au generat, de asemenea, crearea aceloraşi denumiri și modele structurale în nomenclatura topică românească. Circa 800 de localități din cele aproximativ 2000 de așezări umane din Basarabia, existente în prezent, adică 40 la sută, au denumiri identice sau asemănătoare cu peste 2350 de așezări de pe teritoriul actual al României, din numărul total de 13.500 de sate și orașe. Deci, sub aspectul identității onimice, raportul numeric dintre cele două categorii de nume topice este aproximativ de 38 la sută.

Până la începutul sec. al XIX-lea, raportul acesta a fost altul și la sigur în favoarea denumirilor identice. Regimul de oblăduire țaristă în Basarabia, după anexarea provinciei la imperiul Rusiei în anul 1812, până în anul 1918, a influențat esențial nomenclatura topică basarabeană. Denumirile multor localități au fost denaturate, adaptate la limbajul administrației ruse, traduse, substituite. Numelor românești în *-ani / -eni și -ești* li s-au înlocuit formanții prin terminațiile străine *-anî / -eanî* și *-eștî* (*Briceni – Briceanî, Florești – Floreștî, Râșcani – Râșcanî* etc.). Mai toate satele apărute în cursul sec. al XIX-lea au fost denumite în rusește (*Alexandrovka, Borisovka, Kostantinovka, Mihailovka, Nicolaevka, Romanovka* etc.).

Ceea ce n-a reușit să facă administrația țaristă în toponimia basarabeană, întru înstrăinarea acesteia, în perioada postbelică au continuat autoritățile sovietice. Mutilate,

BDD-A20610 © 2009 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:08:39 UTC)

eronate – numai să nu semene între ele denumirile de localităţi din stânga şi din dreapta Prutului. În perioada respectivă şi-au pierdut vechile denumiri circa 200 de localităţi, în urma substituirii lor cu alte denumiri, considerate de ideologii „timpului roşu” adecvate şi corespunzătoare politicii de colonizare şi de deznaţionalizare a băştinaşilor. Multe denumiri identice au dispărut în urma lichidării aşezărilor respective, declarate de autorităţi ca fiind lipsite de perspectivă socială şi economică.

Identitatea onimică dintre satele din Basarabia şi din restul spaţiului românesc se manifestă sub diverse aspecte lingvistice. Din punct de vedere e t i m o l o g i c, omogenitatea onimică rezidă în proprietatea numelor de localităţi de a avea aceeaşi origine lingvistică predominant românească în tot spaţiul carpato-danubiano-pontic, de la Tisa până la Nistru şi dincolo de Nistru. Pretutindeni aici prevalează numele de locuri şi localităţi de proveniență românească, formate cu ajutorul procedeelor şi mijloacelor derivative proprii, dintre care şi formaţiile în *-eşti* şi *-ani / -eni: Avrămeni, Focşani, Băneşti, Brătuleni, Călineşti, Costeşti, Şerpeni, Todireşti, Vărzăreşti*. Aceste nume topice, cu bază antroponimică, ne trimit adesea la vechi conducători ai obştilor săteşti (cnezi, juzi, vătămani), la foştii proprietari de moşii şi sate (boieri de divan, demnitari, oşteni), la primii locuitori şi întemeietori de sate.

În plan l e x i c a l se impun numele topice provenite din apelativele moştenite din geto-dacă sau latină. Câteva exemple. Numele de obârşie carpatină *Chicera*, explicate printr-un etimon autohton (*kikhera* – „deal, munte”), s-au coborât spre sud şi spre sud-est, prin Bucovina şi Moldova de Nord, până în ţinuturile Lăpuşnei şi Tigheciului. Le găsim atestate în stânga Prutului încă din sec. XV-XVI. *Runcurile*, denumirile cu bază etimologică latină (lat. *runcus, runcare* – „a curăţa un teren de buruieni şi mărăcini”), ca şi *Curăturile,* creaţiile onimice proprii (*a cura* „a despăduri, a defrişa” + suf. *-(ă)tură*), formează arii stabile în toate regiunile muntoase şi de pădure din acest imens spaţiu geografic. *Matca Runcului, Valea Runcului* sunt nume topice minore pe care le întâlnim în centrul Basarabiei.

Deosebit de numeroase sunt identităţile toponimice de factură topografică. Câteva exemple. Nume o r o n i m i c e: *Găvanu*, microtoponime şi un nume de sat în fostul ţinut Tigheci (Basarabia) – *Găvanu*, locuri, şi *Găvanele*, localitate în jud. Brăila (România); *Hârtopu*, 10 localităţi şi extrem de numeroase locuri în Basarabia – *Hârtop*, sate în jud. Neamţ şi Suceava, *Hârtoape*, localitate în jud. Iaşi (România); *Măgura, Măgura Nouă, Măgureanca, Măgurele* în Republica Moldova – *Măgura*, 19 sate în judeţele Bacău, Braşov, Constanţa, Dâmboviţa, Hunedoara, Olt, Prahova ş.a., *Măgurele*, mai multe sate în judeţele Bistriţa-Năsăud, Ilfov, Mehedinţi, Tulcea (România) ş. a. Nume h i d r o n i m i c e: *Fântâna Albă*, sat în rn. Edineţ, *Fântâna Zânelor*, localitate în fostul judeţ Ismail, în plus la acestea circa 500 de locuri (*Fântâniţa, Fântâna Moşilor, Fântâna Fetelor, Fântâna din Zăvoi*) în Republica Moldova – *Fântâna Doamnei*, sat în judeţul Călăraşi, *Fântânile*, localităţi în judeţele Alba, Arad, Bacău, Dolj, Iaşi, Mureş, Sibiu, Suceava ş.a., la care se adaugă o sumedenie de microtoponime similare din România.

BDD-A20610 © 2009 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:08:39 UTC)

Identitatea de nume topice a fost generată de multe ori și de factori particulari, locali, de anumite fapte, evenimente și întâmplări din viața oamenilor. Strămutarea populației de pe malul drept al Prutului pe celălalt, de exemplu, a dat naștere următoarelor așezări cu aceleași nume: *Zbieroaia* (jud. Iași) – *Zbieroaia* (rn. Nisporeni), *Pogănești* (jud. Vaslui) – *Pogănești* (rn. Hâncești), *Costuleni* (jud. Iași) – *Costuleni* (rn. Lăpușna), *Pașcani* (jud. Galați) – *Pașcani* (rn. Cahul), *Medeleni* (jud. Iași) – *Medeleni* (rn. Ungheni) ș.a.

Orașul Râșcani din Republica Moldova (local denumit și *Râșcanu*), precum și Râșcanii, fostă moșie și sat, acum cartier al orașului Chișinău, i-au avut coproprietari de ocine, în sec. al XVIII-lea, pe Toader Râșcanu și, respectiv, pe fiul său Constantin Râșcanu, descendenți dintr-o viță de neam Râșcanu, originară din Râșca, sat și mănăstire în jud. Suceava.

Toader Bubuiog, pârcălab de Roman (1516-1523) și mare logofăt (1525-1537), sol al lui Petru Rareș în Transilvania (1527), Turcia (1528) și Polonia (1532), ctitor al Mănăstirii Humorului (1539), stăpânea în sec. al XVI-lea moșii pe dreapta și pe stânga Prutului, în cuprinsul cărora au luat ființă mai târziu patru sate: Bubuiogii pe Frumușița; Bubuiogii de lângă lacul Beleu, care împreună cu Sărăienii au format mai târziu localitatea Slobozia Mare de astăzi (rn. Cahul); Bubuiogii de pe Cahul (țin. Tigheci); Bubuiogii de pe Bâc, astăzi comună suburbană a Chișinăului, denumită *Bubuieci,* toate așezările dispunând de vechi atestări documentare.

Crearea de slobozii a prilejuit apariția unui mare număr de toponime identice, circa 25 de localități în Republica Moldova (*Slobozia, Slobozia Mare, Slobozia Doamnei, Slobozia-Horodiște, Slobozia-Măgura, Slobozia-Șireuți* ș.a.) și 35 în România (*Slobozia, Slobozia Nouă, Slobozia-Botești, Slobozia-Ciorești, Slobozia-Oancea, Slobozia-Suceava* ș.a.). Primele slobozii cunoscute datează încă de la începutul sec. al XV-lea. Acestea erau „sate de milă”, dăruite de domnitori marilor dregători, curtenilor, căpeteniilor de oști „pentru dreapta și credincioasa lor slujbă” față de domnie și țară. Mai târziu crearea de slobozii a urmărit și alte scopuri: consolidarea situației economice a latifundiarilor și a mănăstirilor, populareа locurilor „de pustiu” și a satelor cu puțini locuitori sau părăsite cândva. În aceste localități aveau dreptul să se strămute oamenii veniți din alte regiuni și numai în rare cazuri oameni de pe loc, dar „fără dăjdii și fără bir”, adică liberi, în limbajul epocii *slobozi*. De aici denumirile așezărilor respective – *Slobozii*, termenul-etimon *slobozie* devenind nume propriu pentru localitățile la care ne-am referit.

Identitatea toponimică românească a fost demult observată, dar nu și suficient de bine argumentată și just interpretată. Astfel, la baza unor coincidențe de nume ale satelor menționate documentar în sec. XV-XVI, pe teritoriul Transilvaniei și Moldovei, a fost lansată teoria migrațională, conform căreia romanicii s-au deplasat spre est de Carpați anume în perioada atestărilor în documente (sec. XV-XVI), și nu mai înainte. Astfel s-a încercat a demonstra prezența mult mai timpurie a slavilor în Moldova față de români, care, chipurile, au pătruns aici mai târziu și deci reprezintă o populație venită, migratorie, care „a ocupat” și „a colonizat” aceste teritorii. Au fost emise și alte opinii, potrivit cărora coincidența de nume

BDD-A20610 © 2009 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:08:39 UTC)

topice ar fi întâmplătoare sau, mai mult, artificială, special creată de administrația română în perioada antebelică. Or, lucrurile s-au petrecut, după cum am văzut, tocmai invers.

A fost, și mai e nevoie, de mari eforturi spirituale și profesionale, pentru a dărâma temeiurile doctrinei „prefabricate", eronate, conform căreia moldovenii ar vorbi o limbă aparte, o altă limbă, deosebită de cea română, din care cauză, chipurile, ei ar trebui să dispună deci și de o altă scriere, de o altă literatură, de o altă onomastică și, prin urmare, de o altă toponimie. Politica aceasta este promovată și astăzi de către liderii separatiști și de unii politicieni impostori.

Reconstituirea fondului toponimic românesc, revenirea la denumirile tradițional-istorice ale satelor și orașelor noastre, punerea în drepturi, cu statut de așezări independente, de sine stătătoare, a localităților odinioară comasate sau scoase de la evidență, reglementarea scrierii numelor topice – toate aceste acțiuni vor restabili echilibrul identității onimice și vor renova patrimoniul toponimic național basarabean.

În anul 1991, când luaseră amploare evenimentele din cadrul mișcării de eliberare din cătușele totalitarismului sovietic și de renașterea noastră națională, Societatea „Limba noastră cea română" din Chișinău a lansat acțiunea patriotică de intensificare a legăturilor de prietenie dintre românii din dreapta și din stânga Prutului, sub genericul *Sate gemene cu denumiri identice.* Săptămânalul „Literatura și Arta" din 31 ianuarie 1991 publica, la rubrica „Hai să dăm mână cu mână", o pagină cu același generic, semnată de cercetătorii Emil Mândâcanu, Ion Holban și Anatol Eremia. În 1998, Societatea „Limba noastră cea română" din Chișinău și Societatea „Ștefan cel Mare" din Suceava au relansat aceeași acțiune, scopul preconizat fiind stabilirea unor strânse relații de frăție și întrajutorare pe toate planurile între locuitorii satelor cu denumiri identice situate pe ambele maluri ale Prutului. Pentru a susține în continuare această acțiune, revista „Flux" din Chișinău, timp de aproape doi ani, începând cu 4 septembrie 1998, a publicat la tema dată materiale cu caracter istoric și lingvistic, inclusiv repertoriile localităților cu denumiri identice sau etimologic înrudite din unele județe din România și din Republica Moldova. Un studiu și o serie de materiale la aceeași temă au fost publicate în revista „Țara", în lunile septembrie-decembrie 2000.

Drept consecință, legăturile de prietenie și frăție ale locuitorilor din „satele gemene", într-adevăr, s-au amplificat și și-au lărgit spațiul geografic. S-au stabilit relații economice și culturale directe între mai multe comune și sate cu aceleași nume: *Colibași, Vorniceni, Stroiești, Pogănești, Slobozia, Costești, Todirești, Medeleni* ș.a. Locuitorii de pe ambele maluri au realizat acțiuni comune la nivel de localitate, școală, familie.

În aceleași scopuri prezentăm în continuare repertoriul selectiv al localităților cu denumiri identice sau etimologic înrudite din raioanele Republicii Moldova și din cuprinsul județelor din România:

BDD-A20610 © 2009 Revista „Limba Română"
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:08:39 UTC)

Alexandru cel Bun (Soroca)	*Alexandru cel Bun* (Iași)
Avrămești (Râșcani)	*Avrămeni* (Botoșani), *Avrămești* (Harghita)
Balabanu (Taraclia)	*Bălăbănești* (Galați)
Băcioi (mun. Chișinău)	*Băcioi* (Bacău)
Bălănești (Nisporeni)	*Bălănești* (Bacău, Dâmbovița, Neamț, Olt, Vrancea ș.a.)
Bălășești (Criuleni, Sângerei)	*Bălășești* (Galați)
Bălțata, Bălțați (Criuleni, Ialoveni)	*Bălțata* (Bacău) *Bălțați* (Iași, Olt, Vaslui)
Bănești, Băneștii-Noi (Telenești)	*Bănești* (Arad, Giurgiu, Prahova, Suceava, Vâlcea)
Berești (Ungheni)	*Berești* (Bacău, Galați, Suceava, Vâlcea)
Berezlogi (Orhei)	*Berezlogi* (Iași)
Bisericani (Glodeni)	*Bisericani* (Alba, Harghita, Neamț)
Blindești (Ungheni)	*Blindești* (Botoșani)
Bobeica (Hâncești)	*Bobeica* (Suceava)
Bogdănești (Briceni)	*Bogdănești* (Bacău, Botoșani, Iași, Prahova, Suceava, Vaslui)
Boghiceni (Hâncești)	*Boghicea* (Neamț)
Bogzești (Telenești)	*Bogzești* (Neamț)
Boroseni (Dondușeni), *Borosenii Noi* (Râșcani)	*Borosești* (Iași, Vâlcea)
Bozieni (Hâncești)	*Bozieni* (Botoșani, Neamț, Prahova)
Branițte (Râșcani)	*Branițte* (Argeș, Bistrița-Năsăud, Dâmbovița, Galați, Giurgiu, Gorj ș.a.)
Brănești (Orhei)	*Brănești* (Dâmbovița, Galați, Gorj, Timiș ș.a.)
Brătuleni (Nisporeni)	*Brătuleni* (Iași), *Brătulești* (Galați, Iași)
Buda (Călărași)	*Buda* (Bacău, Botoșani, Buzău, Iași, Prahova, Vaslui, Vrancea ș.a.)
Budăi (Ialoveni, Orhei, Taraclia)	*Budăi* (Iași)
Budești (mun. Chișinău)	*Budești* (Bacău, Bistrița-Năsăud, Călărași, Iași, Maramureș, Neamț, Vaslui, Vrancea ș.a.)
Bulboaca (Anenii-Noi, Briceni)	*Bulboaca* (Vaslui)
Burlacu (Cahul)	*Burlaci* (Galați)
Bursuc (Florești, Nisporeni)	*Bursuci* (Vaslui)
Bursuceni (Sângerei)	*Bursuceni* (Suceava)
Călărași (Călărași)	*Călărași* (Botoșani, Călărași, Cluj ș. a.)
Călimănești (Nisporeni)	*Călimănești* (Mureș, Vaslui, Vâlcea, Vrancea)
Călinești (Fălești)	*Călinești* (Argeș, Botoșani, Maramureș, Prahova, Olt, Vâlcea ș. a.)
Călugăr (Fălești)	*Călugăreni* (Arad, Bacău, Botoșani, Constanța, Dâmbovița, Giurgiu, Harghita, Neamț, Suceava, Vaslui ș.a.)
Cărbuna (Ialoveni)	*Cărbunari* (Caraș-Severin, Gorj, Iași, Maramureș, Prahova)
Căușeni (Căușeni)	*Căușeni* (Neamț)
Căzănești (Telenești)	*Căzănești* (Hunedoara, Ialomița, Mehedinți, Olt, Vaslui, Vâlcea)

BDD-A20610 © 2009 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:08:39 UTC)

Chițcani (Căușeni), *Chițcanii Noi, Chițcanii Vechi* (Telenești)	*Chițcani* (Vaslui, Vrancea)
Cioreşti (Nisporeni)	*Ciorăşti* (Galaţi, Vâlcea, Vrancea)
Codreni (Cimişlia, Ocniţa)	*Codreni* (Călăraşi, Vaslui)
Codru (mun. Chişinău, Teleneşti)	*Codru* (Bihor, Maramureş, Suceava)
Corbu (Dondușeni)	*Corbu* (Brăila, Buzău, Constanţa, Vaslui ş. a.)
Cornești (Hâncești, Ungheni)	*Cornești* (Bacău, Cluj, Dâmbovița, Gorj, Iași, Suceava ș.a.)
Costești (Hâncești, Ialoveni, Rîșcani)	*Costești* (Alba, Argeș, Botoșani, Buzău, Dâmbovița, Hunedoara, Iași ș.a.)
Costuleni (Ungheni)	*Costuleni* (Iași)
Crăsnășeni (Telenești)	*Crăsnășeni* (Vaslui)
Cristești (Nisporeni)	*Cristești* (Alba, Arad, Botoșani, Galați, Iași, Mureș)
Curătura / Curături (Șoldănești)	*Curături* (Alba, Iași), *Curăturile* (Vâlcea)
Dângeni (Ocnița)	*Dângeni* (Botoșani), *Dângești* (Vâlcea)
Drăgănești (Sângerei)	*Drăgănești* (Bihor, Galați, Iași, Neamț, Prahova, Vâlcea)
Drăgușeni (Hâncești, Strășeni)	*Drăgușeni* (Bacău, Botoșani, Galați, Iași, Satu-Mare)
Dumbrăveni (Soroca)	*Dumbrăveni* (Bistrița-Năsăud, Constanța, Suceava, Vaslui, Vrancea ș.a.)
Dumbrăvița (Sângerei)	*Dumbrăvița* (Botoșani, Brașov, Hunedoara, Iași, Timiș ș.a.)
Dumeni (Râșcani)	*Dumeni* (Botoșani), *Dumești* (Alba, Iași, Vaslui ș.a.)
Filipeni (Leova)	*Filipeni, Filipești* (Bacău)
Florești (Anenii-Noi, Florești, Ungheni)	*Florești* (Bacău, Bistrița-Năsăud, Botoșani, Buzău, Prahova, Tulcea ș.a.)
Frumoasa (Călărași)	*Frumoasa* (Bacău, Harghita, Suceava)
Furceni (Orhei)	*Furcenii Noi, Furcenii Vechi* (Galați)
Găureni (Ialoveni, Nisporeni)	*Găureni* (Iași)
Ghermănești (Telenești)	*Ghermănești* (Ilfov, Vaslui)
Glodeni (Glodeni)	*Glodeni* (Dâmbovița, Gorj, Mureș, Vaslui)
Grozești (Nisporeni)	*Grozești* (Iași, Mehedinți)
Hăsnășeni (Drochia)	*Hăsnășeni* (Iași)
Heleșteni (Nisporeni)	*Heleșteni* (Iași)
Lupăria (Râșcani)	*Lupăria* (Botoșani, Iași)
Măcărești (Ungheni)	*Măcărești* (Alba, Iași)
Măgura, Măgura Nouă (Fălești), *Măgurele* (Ungheni)	*Măgura* (Bacău, Brașov, Buzău, Caraș-Severin, Constanța, Suceava, Vâlcea, Vrancea ș.a.)
Mălăiești (Criuleni, Orhei, Râșcani, Transnistria)	*Mălăiești* (Dolj, Hunedoara, Iași, Prahova, Vaslui ș.a.)
Mănoilești (Ungheni)	*Mănoilești* (Botoșani)
Mânzătești (Ungheni)	*Mânzătești* (Iași, Vaslui)
Mereni (Anenii-Noi, Cimișlia)	*Mereni* (Constanța, Covasna, Dâmbovița, Olt, Suceava)
Micleușeni (Strășeni)	*Micleușeni* (Iași)

BDD-A20610 © 2009 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:08:39 UTC)

Micleşti (Criuleni)	*Micleşti* (Vaslui)
Mihăileni (Briceni, Râşcani)	*Mihăileni* (Botoşani, Harghita, Hunedoara, Sibiu)
Mihălăşeni (Ocniţa)	*Mihălăşeni* (Botoşani)
Morenii Noi, Morenii Vechi (Ungheni)	*Moreni* (Dâmboviţa, Dolj, Iaşi, Neamţ)
Negrea (Hânceşti)	*Negrea* (Galaţi), *Negreni* (Argeş, Botoşani, Cluj, Olt, Vâlcea ş.a.)
Negreşti (Străşeni)	*Negreşti* (Botoşani, Constanţa, Neamţ, Vaslui ş.a.)
Nicoreni (Drochia)	*Nicoreni* (Bacău, Galaţi)
Nisporeni (Nisporeni)	*Nisporeni* (Neamţ)
Oneşti (Edineţ, Hânceşti, Străşeni)	*Oneşti* (Iaşi)
Onişcani (Călăraşi)	*Onişcani* (Bacău)
Palanca (Călăraşi, Drochia, Ştefan-Vodă)	*Palanca* (Bacău, Giurghiu, Prahova)
Paşcani (Criuleni, Hânceşti)	*Paşcani* (Iaşi)
Pereni (Hânceşti, Rezina)	*Pereni* (Dolj)
Petreşti (Ungheni)	*Petreşti* (Bacău, Cluj, Gorj, Hunedoara, Vrancea ş.a.)
Pleşeni (Cantemir)	*Pleşeni* (Botoşani)
Plopi (Cantemir, Transnistria)	*Plopi* (Brăila, Buzău, Cluj, Hunedoara, Vaslui ş.a.)
Pogăneşti (Hânceşti)	*Pogăneşti* (Hunedoara, Timiş, Vaslui)
Prisaca (Cimişlia)	*Prisaca* (Bacău, Bihor, Caraş-Severin, Olt, Vrancea)
Prodăneştii Noi, Prodăneştii Vechi (Floreşti)	*Prodăneşti* (Galaţi, Sălaj, Vâlcea)
Putineşti (Floreşti)	*Putineşti* (Bacău)
Rădeni (Călăraşi, Străşeni)	*Rădeni* (Botoşani, Iaşi, Neamţ, Ungheni)
Rădulenii Noi, Rădulenii Vechi (Floreşti)	*Rădulești* (Hunedoara, Satu-Mare, Vrancea)
Rădoaia (Sângerei)	*Rădoaia* (Bacău)
Roşcani (Anenii-Noi, Rezina, Străşeni)	*Roşcani* (Galaţi, Hunedoara, Iaşi, Suceava)
Rotunda (Edineţ)	*Rotunda* (Argeş, Cluj, Neamţ, Olt, Suceava)
Salcia (Anenii-Noi, Şoldăneşti, Taraclia)	*Salcia* (Brăila, Buzău, Galaţi, Mehedinţi, Olt, Prahova ş.a.)
Sângera (mun. Chişinău)	*Sânger* (Mureş)
Sângerei (Sângerei)	*Sângeri* (Iaşi)
Săseni (Călăraşi)	*Săseni* (Galaţi)
Scorţeni (Teleneşti)	*Scorţeni* (Bacău, Prahova)
Sculeni (Ungheni)	*Sculeni* (Iaşi)
Stoicani (Floreşti)	*Stoicani* (Galaţi)
Stolniceni (Edineţ, Ungheni)	*Stolniceni* (Botoşani, Vâlcea)
Şendreni (Nisporeni)	*Şendreni* (Bacău, Botoşani, Galaţi)
Şoldăneşti (Şoldăneşti)	*Şoldăneşti* (Botoşani, Suceava)
Târzieni (Orhei)	*Târzii* (Vaslui)
Todireşti (Anenii-Noi, Ungheni)	*Todireşti* (Iaşi, Suceava, Vaslui)
Trifeşti (Cahul, Rezina)	*Trifeşti* (Iaşi, Neamţ)

BDD-A20610 © 2009 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:08:39 UTC)

Trușeni (mun. Chișinău)	*Trușești* (Botoșani)
Tudora (Ștefan-Vodă)	*Tudora* (Botoșani)
Ungheni (Ungheni)	*Ungheni* (Argeș, Iași, Neamț, Mureș)
Ursoaia (Cahul, Căușeni)	*Ursoaia* (Bacău, Buzău, Dolj, Gorj, Iași, Olt, Vaslui ș.a.)
Vădeni (Soroca)	*Vădeni* (Brăila, Galați, Vaslui)
Văleni (Cahul)	*Văleni* (Bacău, Neamț, Vaslui, Vrancea ș.a.)
Văratic (Ialoveni, Râșcani)	*Văratec* (Neamț, Suceava)
Viișoara (Edineț, Glodeni, Ștefan-Vodă)	*Viișoara* (Bacău, Bistrița-Năsăud, Botoșani, Constanța, Neamț, Vaslui ș.a.)
Zbieroaia (Nisporeni)	*Zbieroaia* (Iași) ș.a.

Studiul identității numelor de locuri și localități de pe ambele maluri ale Prutului contribuie negreșit la cunoașterea istoriei, limbii și culturii naționale, servește drept prilej de a ne regăsi, după ani și ani, după decenii de despărțire și înstrăinare, puse la cale de străini, de a ne apropia unii de alții, organizând acțiuni comune la toate nivelurile și în toate sferele de activitate.

BIBLIOGRAFIE

1. Zamfir Arbore, *Dicționarul geografic al Basarabiei*, Chișinău, 2001 (după ediția București, 1904).
2. *** *Enciclopedia geografică a României*, București, 1982.
3. *** *Enciclopedia României, București*, vol. II, 1935.
4. Anatol Eremia, *Nume de localități. Studiu de toponimie românească*, Chișinău, 1970.
5. Anatol Eremia, Viorica Răileanu, *Localitățile Republicii Moldova, Ghid informativ documentar*, Chișinău, 2008.
6. Eugen Holban, *Basarabia românească, Mărturii*, Paris, 1990.
7. *** *Indicatorul localităților din România*, București, 1974.

BDD-A20610 © 2009 Revista „Limba Română”
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.217.142 (2026-11-14 03:08:39 UTC)